तशब्दो मरणराहित्यवाची। इन्द्रस्य विशेषणं सार्द्धसंवत्सर-द्वयोपेतम्॥

अथ पञ्चममन्त्रमाह। "होता यक्षद्व्यचस्वतीः। सुप्रायणा ऋतावृधः [३]। द्वारो देवीर्हिरण्मयीः। ब्राह्मण इन्द्रं वयोधसम्। पङ्क्तिं छन्द इहेन्द्रियम्। तुर्य्यवाहं गां वयोदधत्। वेत्वाज्यस्य होतर्यज" इति। द्वारशब्दवाच्याः पञ्चमप्रयाज-देवताः, ताश्च 'व्यचस्वतीः' व्याप्तिमत्योऽवकाशवत्यः, 'सुप्रायणाः' सुष्ठु प्रायणं गमनागमनरूपं यासु ताः, ऋतं सत्यं वर्द्धयन्ती 'ऋतावृधः', 'हिरण्मयीः' सुवर्णाभरणयुक्ताः, 'ब्राह्मणः' परि-वृढाः, तादृशीः होता यजतु। इन्द्रमित्यादि पूर्व्ववत्। 'तुर्य्य-वाहं गां वयो दधत्' सार्द्धसंवत्सरत्रयोपेतम्॥

अथ षष्ठमन्त्रमाह। "होता यक्षत् सुपेशसे। सुशिल्पे बृहती उभे। नक्तोषासा न दर्शते। विश्वमिन्द्रं वयोधसम्। त्रिष्टुभं छन्द इन्द्रियम् [४]। षष्ठवाहं गां वयोदधत्। वेत्वाज्यस्य होतर्यज" इति। 'नक्तोषासा' षष्ठप्रयाजदेवते, ते च 'सुपेशसे' शोभनरूपयुक्ते, 'सुशिल्पे' शोभनशिल्पोपेते, शिल्पशब्देन कला-विद्या उच्यन्ते। 'बृहती' महत्यौ 'न दर्शते' दर्शनीये च ते उभे होता यजतु। 'विश्वं' विश्वस्वामिनम्। इन्द्रमित्यादि पूर्व्ववत्। 'षष्ठवाहं' संवत्सरचतुष्टयोपेतम्॥

अथ सप्तममन्त्रमाह। "होता यक्षत् प्रचेतसा। देवाना-मुत्तमं यशः। होतारा दैव्या कवी। सयुजेन्द्रं वयोधसम्। जगतीं छन्द इन्द्रियम्। अनड्वाहं गां वयो दधत्। वेत्वाज्यस्य